

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/113/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623010029
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5623010029.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov Mgr. Anny Mihálikovej a JUDr. Štefana Tomáša, na neverejnom zasadnutí konanom 23. januára 2024 prejednal sťažnosť odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 21Nt/1/2023 z 26.9.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 21Nt/1/2023 z 26.9.2023.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. XXX, F. B., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Želiezovce, na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 2T/60/2020 z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Liptovský Mikuláš podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného (súd prvého stupňa vo výroku neuviedol meno a priezvisko odsúdeného - pozn. nadriadeného súdu) na povolenie obnovy konania z 25.1.2023 (súd prvého stupňa neuviedol spisovú značku trestnej veci, ktorej obnova konania bola zamietnutá - pozn. nadriadeného súdu).

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený, a to priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom na okresnom súde 26.9.2023. V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom svojej obhajkyne poukázal na to, že napadnuté uznesenie považuje za nesprávne, v rozpore so zákonom. Navrhol súdu vykonať dôkaz - výsluch poškodeného D. G. za účelom preukázania jeho nevinu vo vzťahu ku skutku v bode 2, kvalifikovaného ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. Je toho názoru, že v pôvodnom konaní nebolo jednoznačne preukázané, že sa dopustil zločinu vydierania na poškodenom D. G.. Pochybnosti ohľadom preukázania viny v tomto smere vyplývajú z odôvodnenia rozsudku okresného súdu zo dňa 26.9.2022, kde sa uvádza, že súd vykonal dôkaz oboznámením sa so zvukovým záznamom, pričom súdu uvádza, že ide o komunikáciu medzi osobami mužského pohlavia, ďalej však už bližšie nešpecifikuje, o aké konkrétne osoby sa v nahrávke jedná. Súd nevykonal potrebné dokazovanie za účelom identifikácie osôb, ktoré majú na zvukovej nahrávke komunikovať. Zvukový záznam, o ktorý sa opiera súd ako o jeden z dôkazov svedčiacich o jeho vine, teda nemôže byť jasným a nespochybniteľným dôkazom, z ktorého by bolo zrejmé vyvodiť záver, že sa vyhrážal D. G.. Jediný dôkaz, na ktorý súd poukazuje v odôvodnení rozsudku, je iba výpoveď poškodeného D. G., ktorá však môže byť v tomto vzťahu účelová. Navyše, on nemal možnosť klásť poškodenému otázky priamo na pojednávaní, nakoľko o termíne pojednávania nemal vedomosť. Výsluch D. G. v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania by tak mohol preukázať pochybnosti vo výpovedi svedka D. G., ktoré vyplývajú z odôvodnenia rozsudku. V konaní o návrhu na povolenie obnovy konania bol vykonaný aj jeho výsluch, ktorý považuje odsúdený za nový dôkaz, ktorý nebol v pôvodnom konaní vykonaný a ktorý môže odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Vo výpovedi priznal, že nezaplátil taxík, ale že by sa mal vyhrázať poškodenému D. G., nič také nespravil. V pôvodnom konaní k veci nevypovedal. Pri výsluchu v prípravnom konaní dňa 20.11.2020 ku skutku v bode 2/ využil svoje právo na odopretie výpovede a ku skutku nevypovedal. Následne doručil vyšetrovateľovi čestné prehlásenie, z ktorého má vyplývať, že sa priznáva v celom rozsahu ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, a škodu nahradí. Je toho názoru, že čestné prehlásenie nie je možné považovať za dôkaz priznania sa ku skutku k trestnému činu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. v zmysle zákonom prípustných dôkazných prostriedkov podľa Trestného poriadku, preto jeho výpoveď v konaní pred súdom je pre súd novým dôkazom, ktorý zakladá nové skutočnosti súdu skôr neznáme. V tomto smere nesúhlasí s názorom okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia. On v pôvodnom konaní nemal možnosť vypovedať a vyjadriť sa mohol až v konaní o povolenie obnovy konania. Jeho výpoveď v spojení s výpoveďou poškodeného D. G., v rámci ktorej by mal on možnosť klásť poškodenému otázky, resp. vykonať konfrontáciu s poškodeným, by tak mohla založiť nové skutočnosti súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi súdu už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Nemal možnosť oboznámiť sa s termínom hlavného pojednávania v pôvodnom konaní a ani následne nemal možnosť oboznámiť sa s obsahom rozsudku. V pôvodnom konaní uviedol dve adresy na doručovanie písomností. Je toho názoru, že návrh na povolenie obnovy konania je dôvodný, pretože v pôvodnom konaní došlo okrem iného aj ku skutkovým pochybeniam, ktoré je možné napraviť iba obnovou konania. Súdu bol predložený nový dôkaz, jeho výpoveď, z ktorej vyplynuli nové skutočnosti súdu skôr neznáme, a preto v nadväznosti na to mal súd vykonať aj výsluch poškodeného D. G. a aj výsluch vyšetrovateľa, ktorí boli navrhovaní v konaní o povolenie obnovy konania a ktorí by mohli preukázať iné skutočnosti súdu skôr neznáme a odôvodniť iné rozhodnutie o vine vo vzťahu ku skutku v bode 2/, kvalifikovaného ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. Navrhol, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil a buď vo veci sám rozhodol, alebo uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť odsúdeného A. B. je dôvodná, avšak pre iné skutočnosti, než ktoré uviedol vo svojej sťažnosti.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) – existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu, konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. V tomto štádiu rozhodovania je potrebné

vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania i podľa citovaného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk:

1. či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme,
2. či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ods. 1 § 394 Tr. por.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov. Ako už bolo uvedené vyššie, pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že v prípade odsúdeného A. B. nie sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 2T/60/2020.

Výrok o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania tak zodpovedá stavu veci a zákonu.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Rozhodnutiu Okresného súdu Liptovský Mikuláš nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje. Okresný súd v napadnutom uznesení veľmi podrobne rozpísal skutkové i právne dôvody, ktoré odôvodňujú zamietnutie návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Dôvody napadnutého uznesenia sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Nadriadený súd znovu pripomína, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie.

Napadnuté uznesenie okresného súdu obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, s ktorými sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil a napadnuté rozhodnutie považuje za správne a zákonné. Napadnuté uznesenie je riadne odôvodnené, nie je arbitrárne a nesignalizuje možnosť porušenia čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Skutočnosť, že sa sťažovateľ nestotožňuje s názorom okresného súdu, nemôže sama osebe viesť k záveru o porušení jeho práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/60/2020 zo dňa 26.9.2022, právoplatným 7.12.2022, bol A. B. uznaný vinným v bode 1/ z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2/ zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., za ktoré bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Okresný súd zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/43/2021 z 11.4.2022, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 4To/19/2022 z 13.7.2022, ktorým bol odsúdenému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov. Okresný súd v rámci súhrnného trestu zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Skutkovým základom rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/60/2020 zo dňa 26.9.2022, právoplatným 7.12.2022, bolo zistenie, že:

1/ dňa 30.11.2019 asi o 18.00 hod. v C. D. pri železničnej stanici na stanovišti taxislužby prišiel za H. I., ktorý vykonával taxislužbu ako zamestnanec spoločnosti VSM, s.r.o., Liptovský Mikuláš, ktorý sa ho opýtal, že či ho zavezie do J., a dohodli si pevnú cenu na odvoz na stanicu do J. 250,- eur, A. B. vyhlásil, že peniaze má a že zaplatí pri vystupovaní z taxíku, H. I. s týmto súhlasil, no po ceste do J. si A. B. rozmyslel, že má na stanici v J. niekoho stretnúť, pri vystupovaní v J. povedal, že peniaze nemá, ale že ich zabezpečí v G., následne išli a vozili sa po G., no A. B. peniaze nezabezpečil, za cestu z G. do J. a späť do C. D. chcel H. I. od A. B. ďalších 100,- eur, kde po príchode do C. D. mu A. B. nechal do zálohy svoj občiansky preukaz a povedal, že do týždňa to vyplatí, čo však nemal v úmysle, stále sa vyhovára, a napriek viacerým urgenciám H. I. peniaze nezaplatil a týmto konaním spôsobil spoločnosti VSM, s.r.o., Jabloňová 518/3, Liptovský Mikuláš, IČO: 52 443 779, škodu vo výške 350,- eur,

2/ obžalovaný od 20.30 hod. dňa 5.9.2020 opakovane počas nasledujúceho týždňa potom, čo zistil, že D. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom ul. G. XXXX/XX, C. B., okres C. D., na neho podal na Obvodnom oddelení PZ v Liptovskom Hrádku oznámenie, nakoľko mu nezaplatil za služby taxislužby sumu 150,- eur, začal ho telefonicky vydierať, že ak nestiahne na polícii svoje oznámenie a nezmaže na sociálnej sieti Facebook svoj príspevok, tak ho prídu vypáliť, podpália mu auto, príde s viacerými cigáňmi, s ktorými ho zbije, až ho vlastná mater nespozná, a tiež sa mu vyhrážal, že ho zabije, čím u D. G. vzbudil dôvodnú obavu o život, zdravie a majetok.

Treba stručne pripomenúť, že odsúdený žiada povoliť obnovu konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 2T/60/2020 vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ rozsudku.

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd konštatuje, že odsúdeným v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania neboli predložené také skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli takého charakteru, že by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní. V konaní o povolenie obnovy konania teda nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu v konaní o obnove konania neznamená, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktorá sa domáha obnovy konania.

Krajský súd zdôrazňuje, že jedným zo základných prvkov vlády práva je princíp právnej istoty, ktorý okrem iného vyžaduje, aby v prípade, keď súdy rozhodnú vo veci s konečnou platnosťou, ich rozhodnutie nebolo viac spochybnované. Tento princíp neumožňuje stranám konania, aby sa dožadovali obnovy konania iba z dôvodu opätovného prejednaní a nového rozhodnutia vo veci. Samotná možnosť existencie dvoch názorov na vec nie je dôvodom pre opätovné preskúmanie veci. Odsklon od tohto princípu je odôvodnený iba v prípadoch, keď sa vyskytnú okolnosti podstatného a naliehavého charakteru. Právomoc vyšších súdov zrušovať alebo meniť právoplatné a záväzné súdne rozhodnutia by mala byť vykonávaná na účely nápravy základných väd. Táto právomoc musí byť vykonávaná tak, aby bola v čo najvyššej možnej miere dodržaná spravodlivá rovnováha medzi záujmami jednotlivca a potrebou zabezpečiť efektívnosť súdneho systému.

Krajský súd konštatuje, že o takýto prípad sa v konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania nejedná.

Odsúdený svojím návrhom na obnovu konania principiálne sledoval prehodnotenie dôkazov vo svoj prospech, najmä vo vzťahu k tomu, že v pôvodnom konaní nebol vypočutý, nemohol klásť poškodenému otázky, resp. vykonať s ním konfrontáciu. V konaní o povolenie obnovy konania uvádzal, že priznáva, že poškodenému D. G. nezaplátil za taxík, avšak nevydieral ho. V konaní o povolenie obnovy konania navrhol vypočuť svoju sestru C. B. ku skutočnosti, že poškodený si na neho skutok vydierania vymyslel a že to bol práve poškodený, ktorý sa mu mal vyhrážať. Sestra mala disponovať nahrávkou rozhovoru medzi ním a poškodeným D. G.. Podľa jeho názoru nemožno za dôkaz svedčiaci v jeho neprospech považovať čestné prehlásenie, v ktorom sa mal ku skutku 2/ priznať.

Nadriadený súd uvádza, že vyššie uvedené tvrdenia odsúdeného sú iste v intenciách jeho pôvodnej obhajoby legálne, ale po právoplatnosti odsúdenia tomuto zámeru nemôže slúžiť inštitút mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je obnova konania. Tento inštitút je striktnie viazaný na preukázanie nových skôr neznámych skutočností alebo dôkazov, ktoré by mohli odôvodniť „iné rozhodnutie o vine“, najmä keby po ich vykonaní a zhodnotení mohol byť namiesto odsudzujúceho výroku o vine vyslovený oslobodzujúci výrok, alebo keby skutok uvedený v obžalobe, resp. návrhu na dohodu o vine a treste, mohol byť posúdený ako iný trestný čin, prečin, čo sa v rozhodovanej veci nestalo realitou.

Možno sa stotožniť s tvrdením odsúdeného, že jeho výpoveď, že sa nedopustil trestného činu vydierania, je dôkaz s novým obsahom, nakoľko odsúdený v pôvodnom konaní v štádiu prípravného konania odmietol vypovedať. Možno súhlasiť s názorom odsúdeného, že čestné prehlásenie, ktoré v pôvodnom konaní v štádiu prípravného konania doručil vyšetrovateľovi a z ktorého má vyplývať, že sa priznáva v celom rozsahu ku skutku 2/, nenahrádza jeho výpoveď a nemožno naň prihliadať ako na usvedčujúci dôkaz. Rovnako výpoveď svedkyne C. B. je dôkazom novým, súdu skôr neznámym. Treba však zdôrazniť, že nové dôkazy musia byť takej kvality, aby súd presvedčili, že sú zásadnými a prípadne aj ďalšie dôkazy vykonané na ich základe budú dôvodne viesť k zmene výroku o vine predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia, resp. k zmene výroku o treste. Súčasne musia byť spôsobilé v súvislostiach s doteraz vykonanými dôkazmi zvrátiť stav dokazovania vo veci. Zmenená výpoveď odsúdeného podľa názoru krajského súdu nie je relevantným dôkazom z hľadiska jeho spôsobilosti ovplyvniť výsledok pôvodného konania. Svedkyňa C. B. vypočutá na návrh odsúdeného v konaní o povolenie obnovy konania ani sčasti nepreukázala nové skutočnosti, že poškodený D. G. si vymyslel na odsúdeného to, že sa mu mal vyhrážať, ba dokonca nepotvrdila, že by bola svedkom rozhovoru medzi týmito osobami, nedisponuje ani žiadnou nahrávkou z nejakého rozhovoru.

Pokiaľ ide o skutočnosti uvádzané odsúdeným v návrhu na obnovu konania, že bol odsúdený najmä na základe výpovedí poškodeného, ktorý si všetko vymyslel, krajský súd zdôrazňuje, že svedecké výpovede poškodeného boli z hľadiska vierohodnosti už hodnotené v rozhodnutí, ktorým sa právoplatne skončilo pôvodné trestné konanie. Súd ako hodnoverné vyhodnotil výpovede poškodeného z prípravného konania aj hlavného pojednávania,

v ktorých odsúdeného jednoznačne usvedčoval zo spáchania súdeného zločinu vydierania. Poškodený podrobne opísal priebeh skutku, ako aj to, že sa ho jednoznačne a bezpečne dopustil práve odsúdený. Poškodený odsúdeného poznal, lebo ho viezol v taxíku aj pred rokom. Na základe jeho výpovedí bol odsúdený ihneď stotožnený, príslušníkmi polície predvedený na útvar Policajného zboru k podaniu vysvetlenia dňa 5.9.2020 o 04.45 hod., kde sa vyjadroval ku skutočnosti, že poškodenému D. G. nezaplatil za jazdu taxíkom. Poškodený sa vyjadroval k tomu, že vydieranie si nahrával. Súd v pôvodnom konaní vykonal dôkaz aj oboznámením zvukového záznamu, ktorý zadovážil poškodený D. G.. Zo zvukového záznamu vyplýva, že dňa 6.9.2020 so začiatkom asi o 22.53 hod. prebieha komunikácia medzi osobami mužského pohlavia. Podľa zvukového záznamu prvá osoba uvádza druhej osobe, ako sa dohodnú, druhá osoba reaguje, aby si nechala 150,- eur, následne prvá osoba uvádza druhej osobe, že keď ju chyť do ruky, tak ju nespozná ani vlastná mater, tiež jej uvádza, aby niekde nepadol pod strom s tým, že má pekné auto a aby sa nechala prekvapiť v súvislosti s vozidlom, aby si dala pozor, aby nepadla, lebo na stanici niekedy nie je moc ľudí. Krajský súd uzatvára, že je vylúčené, že by sa poškodený zmýlil v identifikácii a opoznaní osoby, ktorá ho mala v kritickom čase vydierať.

Čo sa týka odsúdeným namietaného nesprávneho postupu orgánov prípravného konania pri vyšetrovaní, že vyšetrovateľ mu sľúbil podmienku, ide o skutočnosti, ktoré existovali už v pôvodnom konaní, odsúdený ich mal možnosť namietat' pred vynesení rozsudku, a nejde teda o skutočnosti nové. Pokiaľ odsúdený v konaní o povolenie obnovy konania namieta, že okresný súd vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky, že rozsudok mu nebol doručený a nemal možnosť sa oboznámiť s jeho obsahom, že v tejto súvislosti okresný súd postupoval v rozpore s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku § 65 ods. 2, ods. 3 Tr. por., ide o skutočnosti, ktoré sa majú týkať právnych väd predchádzajúceho pôvodného konania, tieto sú dôvodom pre iný mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie. Ako bolo konštatované vyššie, účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného konania.

Okresný súd postupoval správne, keď zamietol návrh odsúdeného na doplnenie dokazovania opätovným výsluchom poškodeného D. G., vykonaním konfrontácie medzi odsúdeným a poškodeným, medzi odsúdeným a vyšetrovateľom. V uvedených súvislostiach krajský súd uvádza, že kým navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrhy strán konania na vykonanie dokazovania, sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. V prípade, že súd odmietne vykonať určitý stranou konania navrhovaný dôkaz, je jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán, s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie.

V okolnostiach danej veci ani krajský súd nepovažoval za potrebné vykonať ďalšie dokazovanie vykonaním navrhovaných dôkazov. Nadriadený súd zároveň pripomína, že za nezákonnosť nemožno považovať nevykonanie dôkazu, resp. hodnotenie dôkazov zo strany súdov v rozpore s predstavami odsúdeného. Je plne na úvahe súdu, aby sám rozhodol v okolnostiach konkrétneho prípadu, ktoré dôkazy na zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, vykoná, bez ohľadu na to, ktorá zo strán konania ich navrhla.

Po preskúmaní spisového materiálu a s prihliadnutím na okolnosti, ktoré vyšli najavo v konaní o povolenie obnovy konania, krajský súd uzatvára, že skutočnosť, že sa súdený skutok 2/ stal tak, ako to bolo uvedené v právoplatnom rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/60/2020 z 26.9.2022 a spáchal ho práve odsúdený, nebola, a to ani so značným časovým odstupom, spochybnená. Rovnako treba zdôrazniť, že rozhodujúce pre konečný záver krajského súdu v konaní o povolenie obnovy konania bolo, že trestnú činnosť odsúdeného konkretizovanú vo výrokovvej časti namietaného rozsudku preukázali dôkazy vykonané v základnom konaní. Podľa názoru krajského súdu dôvody uvádzané odsúdeným neboli vzhľadom na uvedené skutočnosti spôsobilými pre povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci, neboli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste odsúdeného.

K sťažnostným dôvodom nadriadený súd poznamenáva, že sú len iným právnym hodnotením existujúceho skutkového stavu a neobsahujú žiadne skutočnosti, ktoré by mali vplyv na vecne správne a zákonné rozhodnutie.

Na základe uvedeného krajský súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, že v prejednávanej veci neexistuje zákonný dôvod na to, aby súd povolil obnovu konania, a preto návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 2T/60/2020 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol. Krajský súd napravil pochybenie okresného súdu, ktorý do výroku opomenul uviesť meno a priezvisko odsúdeného, ako aj spisovú značku trestnej veci, ktorej sa obnova konania týkala.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.